

Briefing

Mars 2021
Nr. 118

Briefing

Briefingmaterial

skickas till Christina Völcker
Harstigen 16, 645 42 Strängnäs
E-post: briefing@sgsresa.se
eller ordforande@sgsresa.se

Adressändringar:

Skickas till Ewa Knutsson
Slalomvägen 37, 461 58 Trollhättan
E-post: medlemsregister@sgsresa.se

Resemästaren:

Vår Resemästare är Lotta Borgiel
Byle, Ekudden 431, 643 94 Vingåker
E-post: resemastare@sgsresa.se

Sista materialdag för nästa nr. är 10 juli 2021.

Annonser:

En helsida kostar 1000 kr och en halvsida 500 kr.

Redaktionen förbehåller sig rätten att bedöma och eventuellt förkorta insända bidrag och tar inte ansvar för ej beställt material.

SGS adress:

c/o Anders Gezelius
Skatkullevägen 22, 430 82 Donsö

Internetadress:

www.sgsresa.se
E-post: ordforande@sgsresa.se

Medlemsavgift per kalenderår:

Ordinarie medlem 250 kr. Familjemedlem 75 kr.
Bankgiro 223-7352

STYRELSEN

Ordförande:

Anders Gezelius
076-310 64 36
ordforande@sgsresa.se

Vice ordförande:

Kristina Bergman
0303-22 52 50
vice_ordforande@sgsresa.se

Sekreterare:

Kerstin Strandskog
08-19 72 83
sekreterare@sgsresa.se

Kassör:

Ewa Knutsson
0767-96 55 00 kassor@sgsresa.se
medlemsregister@sgsresa.se

Vice kassör:

Bengt Cederfelt
08-96 14 95
vice_kassor@sgsresa.se

Klubbmästare:

Stefan Karlsson
072-189 23 76
klubbmastare@sgsresa.se

Briefingansvarig:

Christina Völcker
076-897 72 78
briefing@sgsresa.se

Resemästare:

Lotta Borgiel
0151-209 00
resemastare@sgsresa.se

Ledamöter:

Isabel Olesen
+45 613 032 64
ledamot@sgsresa.se
Magnus Andersson
042-14 67 51
ledamot@sgsresa.se

Innehåll

4	Ordföranden har ordet ...	15	Resa mellan sevärdheter
6	Akterseglad 2	17	Victoria Falls Hotel
9	Skitprat	19	SGS-profilerna
Lars och Marianne Egnell, Nacka
11	SGS-profilen
Margareta Jonsson Zelleröth	21	Hemester, del II
12	A: the d^blju:	25	Resemästarens sidor.
-

Omslagsbild: *Stefan Karlsson, Sörmlandsleden.*

**Vi glada att kunna hälsa följande
nya medlemmar välkomna i SGS:**

**Gunilla Gustafsson, Strängnäs
Gun Neby, Gävle
Christel Karlsson, Johanneshov**

Lästips i Coronatider

På Sveriges bibliotek finns ett hundratal fysiska tidningar och tidskrifter. Tack vare teknikens under har vi via mobil, padda och dator tillgång till tusentals svenska och internationella titlar som vi kan läsa hemifrån. Ta kontakt med Ditt bibliotek så hjälper dom Dig.

Stellan Håkansson

Ordföranden har ordet ...

Anders
Gezelius

Våren 2021

Det kommer naturligtvis inte som någon överraskning att det inte är möjligt för oss att arrangera en vårräff i år heller. Även om det finns positiva signaler om att vi någon gång efter midssommar ska kunna börja inrikta oss på ett lite mer normalt liv, så kan vi ju inte vara säkra. Mitt ordförandeord skriver jag i början av februari och man har ännu inte kunnat börja med vaccineeringen av det som kallas grupp två och som väldigt många av SGS medlemmar tillhör. Med all säkerhet vet ni mycket mer när ni läser det här i Briefing, men om det är något som vi har lärt oss under året som gått så är det att situationen kan ändras och ofta gör det mycket snabbt. Vi i styrelsen har haft kontakt med varandra på olika digitala sätt och fattat ett antal beslut som har varit nödvändiga. Bakgrunden till våra beslut är en förhoppning om att vi under andra halvåret åter ska ha möjlighet att träffas och att det under den perioden öppnas upp också möjligheter att vi i större eller mindre utsträckning åter kan börja se oss om, åtminstone i Sverige. Vår mötet var ju planerat att genomföras i Uddevalla och vi har också gjort en preliminär bokning för vårmötet 2022 på Hotell Carlia där 27-29 maj.

Hösten 2021

Hur blir det då till hösten? Ja, vår gemensamma förhoppning och utgångspunkt

för planeringen är att vi under hösten ska kunna genomföra en hösträff på vanligt sätt. Det förutsätter naturligtvis att de restriktioner som nu gäller för folksamlingar hävs och att det inte längre är någon fara för smittspridning att träffas i större grupper eller att resa med allmänna kommunikationer. Under tidigare träffar har det framförts önskemål om att inte längre ha våra träffar knutna till Allhelgonahelgen och Kristi Himmelsfärd, som vi av tradition har haft under en stor del av föreningens verksamhet. Vi tror också att det finns en väldigt längtan hos många medlemmar om att så snart som möjligt få träffa alla goda vänner och reskamrater, som vi så länge har tvingats leva skilda från. Med en förhoppning om att det också ska innebära en god chans för ett bättre och mera utevänligt väder, har vi beslutat att boka in helgen 1-3 oktober på Scandic Hotel i Gävle för vårt höstmöte 2021. Vi kommer då alltså att träffas ungefär en månad tidigare än normalt och jag hoppas att ni alla bokar in den helgen. Jag ser väldigt mycket fram emot att träffas igen. I och med att vi ställer in vårmötet i år, liksom förra året, så har vi inte kunnat genomföra de två årsmöten som vi enligt stadgarna skulle hålla. Styrelsen diskuterade om vi skulle hålla de uppskjutna årsmötesförhandlingarna på höstmötet, men enades om att vi då skulle få årsmöten på två träffar i rad. Vi föredrog att genomföra höstmötet "som vanligt" och

på vårmötet ha årsmöten för 2019, 2020 och 2021 på ett så sammanhållet sätt som möjligt i Uddevalla. Det kommer nog att bli lite spännande att se hur det ska kunna avlöpa på ett smidigt sätt! Utgivningen av Briefing påverkas naturligtvis av när vi har våra veckoslutsträffar. De förändringar som vi nu gör, innebär att numret efter detta inte kommer som vanligt, utan blir ett dubbelnummer 119/120 och om bara våra planer går i lås, kommer det att finnas ute hos er i mitten av augusti och då innehålla inbjudan till höstmötet i Gävle.

Kommer vi att kunna resa snart?

Jag antar att det är en fråga som många av oss går och bär på och som det naturligtvis inte finns något svar på ännu. Om alla vaccinationsplaner går i lås kommer vi förhoppningsvis att kunna resa åtminstone i vårt eget land, men huruvida vi kommer att släppas in i andra länder och i så fall vilka blir nog en senare fråga. I det här numret av Briefing finns en inbjudan till en SGS-resa av lite annorlunda slag från Världens Resor. De erbjuder en resa för oss längs vår mycket speciella järnväg, Inlandsbanan, och med många stopp och upplevelser i sann SGS-anda! På något sätt känns det som om vi har ett verkligt stort behov av att kunna längta och kanske till och med planera för att få resa tillsammans. Jag har funderat mycket på hur ni har hanterat den här situationen, som i varje fall har inneburit att några resor till fjärran länder inte har kunnat komma i fråga. Har ni städat källare och vindar? Har ni gjort saker och ting i era hus eller lägenheter som ni inte har hunnit med tidigare? Kanske har ni tittat tillbaka på resor och upplevelser i fornstora dagar,

tittat igenom gamla bilder, läst resedagböcker och kanske har ni som jag kunnat notera att minnet är en tämligen otillförlitlig källa. Jag har också med smärta kunnat konstatera att så många av de människor jag har mött tack vare resor och träffar inte längre finns bland oss. Det är naturligtvis en stor källa till sorg, men samtidigt en källa till tacksamhet och glädje över alla möten jag har fått uppleva och alla fina människor som jag har haft förmånen att få kalla mina vänner. Det blir också extra tydligt att den vänskap man får som en del av gemensamma resor blir något speciellt. De man har rest tillsammans med, kanske upplevt både strapatser, problem och glädjeämnen med, blir på något sätt alldeles speciella. Också det en anledning att intensivt längta efter att snart få börja resa igen. Vilka gränser som kommer att öppnas och vilka länder som kommer att vara möjliga eller rimligt säkra att resa till kan bara framtiden utvisa. Det har inte alls känts bra att märka att det tydligen kommer att bli betydligt svårare för många länder med svagare ekonomi och organisation att få tillgång till vaccin än för oss rika länder i västvärlden. Jag hade länge hoppats att ett gemensamt problem som en pandemi också skulle innebära förutsättningar för större solidaritet än vi varit vana vid, men som det ser ut nu kommer det att vara samma förlorare i det här spelet som så ofta annars. Jag hoppas verkligen att jag har fel!

Till sist vill jag önska att ni alla får en fin vår fylld med god hälsa, vaccinering och upplevelser av många slag – och så ses vi snart! Lova det!

Akterseglad 2

text och bild: Bengt Cederfelt

Jag hade nästan lovat att även skriva om min andra aktersegling. Man kan diskutera vilken aktersegling som var mest riskabel, men den andra gången blev en mer utdragen historia. Detta utspelade sig i Brasilien 2004 och man kan säga att varje fredag i februari detta år var en milstolpe.

Vi anlände till Brasilien fredagen den 6:e februari. Vi hade flugit från Manchester kvällen innan och mellanlandade jättetidigt i Recife för tankning, så tidigt att allt var mörkt och stängt. Så småningom kom vi vidare till Rio de Janeiro och efter alla formaliteter bussades vi till vårt väntande kryssningsfartyg med ca 2000 passagerare.

De flesta passagerarna lade sig för att vila och vänta på bagaget, men vi som är äventyrare är vana att byta om i en telefonkiosk. (Kan man använda detta uttryck än idag? Hur gör Stålmannen?) Även denna gång var broder Eje med och vi gav oss ut på en improviserad tur i storstaden. Båten låg nära det gamla centrumet inne i Guanabarabukten. Eftersom vi låg kvar till lördag kväll, så hann man promenera ända till Ipanema, även om man sov på båten.

Kryssningen skulle gå från Rio till Barbados, men den första seglatsen gick bara några mil runt den östra kröken, till Buzios, en småstad, som ligger i ett blandat landskap med klippor och stränder. Det är här som Brigitte Bardot sitter staty. Det märkliga var, att passagerarinformationen hade markerat ett annat Buzios, betydligt längre norrut. Att information inte alltid är så lätt skul-

le vi få erfara fler gånger.

Därefter var vi till havs hela nästa dag för att anlända till Salvador på tisdagen. Som vanligt rådde det ingen nöd på dessa båtar. Olika aktiviteter fanns att tillgå och gymmet kändes angeläget med tanke på alla lockande rätter och "lyxfika". Höjdpunkterna var förstås strandhuggen och Salvador, tidigare känt som Bahia, landets viktigaste hamn redan på 1500-talet. Här finns en gedigen äldre del i pittoresk kontinental stil och staden var även Brasiliens huvudstad fram till 1763. Brasiliens självständighet utropades dock först 1822.

Efter Salvador följde ytterligare en dag till havs för att på torsdagen besöka Fortaleza. Detta var sista stoppet i Brasilien. Vi lade till ett par km från centrum och fick bussas in till stan. Det skulle finnas bussar tillbaka i stort sett hela dagen.

Så småningom vill Eje åka tillbaka till båten. Jag tittar på kartan och upptäcker en park i närheten. Eftersom vi ska vara till sjöss fyra dagar efter Fortaleza vill jag gärna gå lite, så jag traskar runt på egen hand.

I parken tigger några ynglingar. Jag köper en kokosnöt till dem i ett frukt-

stånd och de bjuder mig på en mugg med något drickbart. Därefter händer ingenting. På båten säger Eje till i receptionen att jag saknas, men man säger bara att your brother is most probably on board, utan att kontrollera in-och utpasseringssystemet.

Nästa dag, fredagen den trettonde, vaknar jag upp på ett sjukhus. Vilken tur att jag blev tagen till ett sjukhus med tanke på att det finns miljoner människor som sover utomhus! En representant från kryssningsbolaget kom till sjukhuset, fotograferade mig för ett rosa nödpass och körde mig till ett hotell. Där la jag mig på sängen och sov till nästa dag.

Jag minns inte, om det var samma man, som kom till mig på lördagen. Minns inte, om jag informerades om vad jag fått i mig eller huruvida de analyserat mitt kroppsinnehåll, men man sov bra. Jag förstår att jag är kvar i Fortaleza och informeras om att kryssningspersonalen kommunicerar med mitt försäkringsbolag. Vi ringer och spärrar mitt VISA-kort. Jag har bara blivit av med en kamera, en klocka och dagskassan. Passet och övriga värdesaker är kvar på båten. Kryssningskortet hade lämnats kvar i dosan runt halsen, varifrån VISA-kortet hade försvunnit. Således var jag nästan identifieringsbar.

Jag sitter och tittar lite på TV. Plötsligt upptäcker jag att det blivit mörkt utanför fönstret. Bäst att gå ner och äta något, så man inte vaknar upp vrålhungrig mitt i natten. Jag inser också att man kan bli ett delikat försäkringsfall, så jag undviker att tigga till mig favörer och framstå som en besvärlig kund, utan jag låter skägget växa. Jag har i alla fall ett badrum och kan gå ner och äta när jag vill.

På söndagen är jag så pass kry, så jag kan gå ut och gå. Om jag försöker gå raskt blir jag yr, men jag kan lomma runt i makligt tempo. Hotellet ligger vid strandpromenaden, inte så långt från stadens centrum. Det är ingen liten stad, landets femte med två miljoner invånare.

Jag får bevittna unga pojkar som ägnar sig åt sniffning. Representanten berättar att det är "shoe glue" som sniffas. Låter nästan poetiskt. Kom att tänka på en annan bror, som skrattade, när jag på lågstadiet hade införskaffat skol-lim. Vad var det för roligt med det?

Jag presenteras en lösning, där jag först ska flyga till Rio för att få ett pass, därefter till Caracas och slutligen till Trinidad, på onsdagen.

–Men båten är ju på Trinidad på tisdag och på Tobago på onsdag.

–Men det är samma ö.

–Nej, det är en nation men två öar.

Dagen därpå blir jag presenterad ett nytt förslag: Flyg till Rio tisdag morgon där jag ska få ett rum på flygplatsen. Därefter nattflyg till Miami och slutligen Miami-Barbados på onsdagen. Båten ska anlända till slutdestinationen Barbados på fredagen.

På tisdagsmorgonen blir jag så skjutsad till flygplatsen för den långa färden

och jag får 200 US\$ i handen. Mellanlandning i Brasilia. I Rio möter en kvinna från konsulatet mig och överlämnar ett nödpass. Jag frågar om flaggan på hennes bröst. Det är en samisk flagga.

Det är inte läge för någon stadstur. Jag har knappt något bagage och de kläder jag har, har jag tvättat upp på kvällen och låtit torka över natten. Skönt att få relaxa i ett rum mellan flygningarna. Tänk, om man fick poäng för alla dessa flygmil!

När vi flyger från Miami nästa förmiddag plockar kvinnan bredvid mig upp stora pizzapaketer. Hon bjuder även mig på en sektor. Väl framme på Barbados tar en kvinnlig representant emot mig. Där finns också en holländska, som ska mönstra på min båt. Hon blir sur på en man, som tiger pengar efter att ha hjälpt henne med väskorna.

Nu är jag inte längre något hjälplöst paket. Jag får ingen assistans vid hotellet, utan får själv förklara min situation och tigga till mig ett rum. Hotellet ligger på sydkusten, en knapp timmes promenad från Bridgetowns centrum. Jag ska inte gnälla på hotellets mat, för jag slipper åtminstone betala. Man får två Barbados dollar för en US\$. Det låter ju jämnt och bra. Jag frågar vad kursen är åt andra hållet.

På torsdagsmorgonen kan jag jogga längs stranden, inte miltals, för det har sina sidor att springa barfota. Men det känns som att man är fysiskt återhämtad, kanske även psykiskt.

Ett par från Falkenberg lyckas assistera Eje och få upplysningar om min befintlighet och kan ringa mig på rummet dagen före uppbrottet. Det har cirkulerat olika rykten på kryssningsfartyget, bl.a. om något möte till sjöss, där jag skulle stiga på från ett annat fartyg.

Jag får rådet att komma till hamnen så tidigt som möjligt, så jag går dit direkt efter frukosten. Uppbrottet är då i full gång. Bagaget skulle ställas utanför hyten vid läggdags, men jag får en egen transport till flygplatsen med mitt ny-mötte bagage. Mycket stoj och stim. Jag uppmanas att vänta, som om jag skulle med en senare flight. Men hallå! De var nästan på väg att frakta bort trappscha-braket innan jag kunde stiga på planet. Jag hamnar bredvid det engelska paret, som jag satt bredvid även på nedresan.

– I haven't seen you the last few days.

– I was drugged, robbed and left on shore in Brazil.

–You are joking.

–No.

När jag kommer till jobbet måndag morgon har jag inte hunnit raka mig. I slutet av veckan, sista fredagen i februari, ringer jag till försäkringsbolaget för att höra vad de vet. De vet ingenting men ber mig skriva och berätta. Efter ytterligare en tid blir jag uppringd, när försäkringsbolaget fått en tjock bibba med räkningar från kryssningsbolaget. De vill skicka dem till mig för granskning. De frågar också, om jag har papper på att jag varit på sjukhus, för det finns ingen räkning från sjukhuset. Man kan inte säga, vem som ska betala dessa räkningar. Jag skriver till arrangören och ber dem lista mina på-och avstigningar på båten. Inget svar, men det verkar som om de har sina försäkringar. Jag hamnar i två försäkringsfall; ett skadefall och ett sakförlustfall. Det slutar med att jag får ett par hundralappar för sakförlust.

Tack och hej!

Utbetalningen har nått mej.

Vad är väl några kronor i denna stund till en överlevande kund?

Skitprat

text: Stellan Håkansson • bilder: redaktionen

Skvaller tycker jag inte om, det är skit-sprat, mycket bättre att läsa nyheter i tidningen.

Jag hoppas att Du har svalt frukosten, för här kommer annat än matrecept. Dagens ungdomar har inte upplevt att sitta på ett utedass utan är vana vid att ha bekvämligheten vattentoalett inomhus. Mina första repetitionsövningar inom militären var i Skåne under 80-talet. När vi blev nödiga fanns det en grävd grop med sittstång. Gubbarna från storstaden klarade inte av att sitta i skiten, så dom knep ihop en vecka. Svenska försvaret utvecklades, så på dom sista mötena hade man en stor vikbar kartong, som det placerades en svart platspåse i.

Jag gör många resor till olika länder och självklart blir det besök på toaletter, allt ifrån hål i golvet till WC. Hål i golvet är ju rent, man slipper sitta på en smutsig ändring. Tyvärr är det ofta väldigt smutsigt på golvet, så det är svårt att sitta på huk utan att få kiss och bajs på byxorna.

Sommaren 1985 bodde jag fem nätter på ett enkelt hotell i staden Lhasa (Tibet). Där fanns på bottenvåningen ett rum med sex sängar. Toaletterna fanns två i varje trappuppgång, alltså både för dam och herr. Nu var det hål i golvet och inget toalettpapper, så besökare som inte använde papper hade torkat av bajset med fingrarna på betongväggen. Hotell Snowland bestod av fyra våningar och vid varje våning var hålen längre in från dörren, eftersom all avföring gick ned i en stor gödselhög. När jag var på toa och någon på de andra etagen gjorde sina behov, så lät det som bajset var på väg över mig. Varje morgon hade det runnit in avföring under min reskompis säng. Vilket jobb att tömma högen!

På min 50-årsdag var jag på Afrikas högsta topp, som heter Kilimanjaro. Lägerplatserna på berget var utrustade med utedass, trägolv med hål i golvet. På översta lägret 4600m fanns det en träbänk att sitta på med hål. Det blåste

Rymdfarartoa på rymdmuseet i Moskva

Ett toapodium på en ekologisk gård i Nepal

rejält, så toapapperet kom nästan upp i rumpan igen.

Jag har gjort två försök att nå toppen på Amerikas högsta berg, Aconcagua, beläget i Argentina. Det är ett riktigt högt berg och orsakar fler dödsolyckor än Mount Everest därför att dom flesta tror att det inte är svårt att bestiga. Toppen är besvärligare än beräknat, nämligen 6962m. Allt skräp och bajs skall bäras ned från berget. Vi hyrde bärare som gjorde jobbet. Kissa var tillåtet i naturen, men de fasta utgifterna gjordes i en svart plastpåse, liksom hundarnas bajs påsar hos oss.

Vet Du vad WC betyder?

Nu måste jag sluta för jag är bajsno-dig, alltså pudra näsan som det så fint heter.

Skönt att bara spola ned skiten, så att det hamnar någon annanstans.

En medföljande vagn, där man förser sig med en vattenflaska (i stället för papper) och traskar iväg och letar rätt på någon plats i sanden, t.h. om den vilande kamelen eller t.v. om den bundna oxen, i öknen i Rajasthan, Indien

SGS - profilen

Margareta Jonsson Zelleroth

Jag är född i Västergötland, i jordbruksbygden utanför Falköping. Under några år flyttade jag runt, både för utbildning, praktik och jobb. Hann med att bo i Falköping, Tidaholm, Skara, Skövde, Göteborg och Stockholm. I slutet av 1960-talet flyttade jag till Stockholm för gott.

1. När och hur blev du medlem i SGS?

– Efter första resan till Trädhusfolken på Nya Guinea med Magnus Andersson år 2003.

2. Har du deltagit i något av föreningens vår-och höstmöten?

– Ja, min man och jag har varit på de flesta mötena. Vi har missat ett par, när vi har varit på resande fot, men det är ju ett giltigt skäl i vår förening.

3. Din bästa resa hittills?

(Behöver inte vara en SGS-resa)

– Oj, det är svårt att rangordna och välja. Det får bli några stycken, trots allt. När det gäller kultur är våra båda resor till Trädhusfolken med Magnus Andersson i en klass för sig och helt oförglömliga. Beträffande djur och natur ligger våra båda resor till Galapagosöarna, med 20 års mellanrum, nog i topp. Även safari-resor i södra Afrika kommer högt på listan. När det gäller service, fantastiska måltider, bekvämlighet och avkoppling är en tågresä med Rovos Rail högt i rangordningen och då ingår även djur, natur och kultur i form av utflykter längs resrutten.

4. Din drömresa om du varken behöver ta hänsyn till tid, pengar, hälsa eller tillståndet i världen?

– När människan gjorde första målandningen år 1969 trodde jag att det skulle vara möjligt att åka dit, men så blev det inte. Japan ligger högt på listan. Där har vi inte varit. Svårt att välja mellan körsbärsblommor, höstlöv, mat, konst, historia eller rundresa. Jag skulle gärna återvända till både Galapagos och södra Afrika, även till mytiska Samarkand.

5. Vad har du alltid med dig när du reser?

– Förutom min man Dag, kamera och dagbok har jag alltid en Wettexduk i packningen och den har ofta kommit till användning, både av oss själva och medresenärer.

6. Vad vill du helst läsa i Briefing?

– Om upplevelser, intressanta resmål och smultronställen. Gärna näraliggande och lättåtkomliga i Europa eller Sverige. Jag har varit i alla Sveriges landskap, men vet att det finns mycket mer att både se och uppleva.

A: the d^blju:

text och bild: Mirka Glaxer

Många av er läste nog "Jorden runt på 80 dagar" av Jules Verne och om alla svårigheter Phileas Fogg behövde övervinna. Under senare delen av 1900-talet var det inte lika svårt som under Vernes tid men att fara lika långt betraktades fortfarande som en prestation. Snobbiga engelsmän talade då, lite nonchalant, om att planera att resa eller att de hade varit på a: the d^blju: som en förkortning av "round the world".

Jag tyckte att jag också kunde vara så där lagom snobbig på det engelska viset och göra som de.

Tiden som jag disponerade gjorde att jag begränsade mig till några öar i Stilla havet: Cook-öarna, Fiji, Västra Samoa och Tonga. Först blev det ett par dagars stopp i Singapore. Jag blev besviken när jag fick se att Raffles hotell byggdes om till en modern anläggning. Borta var verandan från den koloniala tiden, där jag tidigare drack den berömda drinken Original Singapore Sling som flera kända personer njöt av före mig. En del gamla byggnader i China Town hade också rivits.

Därifrån flög jag till Cook-öarna. På ön Rarotonga stannade jag på ett vandrarhem som låg i en vacker apelsinträdgård. Man fick plocka så mycket frukt som man ville. Runt ön gick regelbundna bussturer med många stopp. Det tog en timme att avsluta en cirkel runt ön. En stig gick tvärs över ön men det innebar inte några stora höjder. Jag kände mig dock något osäker när jag vandrade där i den täta vegetationen med alla mina värdesaker på mig. Att lämna

Josie framför skylten, Aitutak

dem på vandrarhemmet var inte heller ett bra alternativ.

På vandrarhemmet fick jag höra att man kunde besöka korallatollen Aitutaki, knappt en timmes flygning från huvudön. Det påstås att det är den vackraste ön i Stilla havet. Den visade sig faktiskt likna föreställningen om ett paradys. Palmer och andra tropiska växter skapade bakgrund till lagunens turkosa vatten. Människor var vänliga. Det fanns bara några få turister som kom med vårt lilla flygplan. Jag blev inkvarterad på en lodge hos ett förtjusande äldre polynesiskt par. Dagen tillbringade vi på en båt i mitten av lagunen och kunde simma i det kristallklara vattnet. Det serverades tropiska frukter och kokosmjölk direkt från kokosnötter. Barbecue ordnades på en mindre ö.

Middagen är serverad under vandringen på Fiji

Från Cooköarna flög jag till ön Viti Levu på Fiji. Där hade jag beställt en veckas vandring. Jag trodde att vi skulle vara en grupp men det visade sig att det bara var jag och en ung lokalkvinna som var min guide på vandringen. Varje liten plats på Fiji tillhör någon by och man får inte gå någonstans utan att fråga om lov, så vi gick mellan byarna i bergen i vilka min guide hade släktingar. Vi sov på golvet i byarnas samlingshus på mattor gjorda av någon växt. När det var tid för mat kom några kvinnor med fyllda skålar som de ställde på golvet. Vi två fick äta först. De andra kvinnorna väntade och åt resten efter oss. Jag fick veta att de väntade eftersom vi betalade för all mat. I några byar förbereddes ceremonier med anledning av att vi kom. Eftersom jag var ensam kunde jag inte undvika att delta i dem. En av dessa var kavaceremonin. Kava var en brunaktig, lätt narkotisk vätska som pressades med smutsiga händer ur en växt och som jag var tvungen att dricka för att inte förolämpa värdarna. Dagen efter kunde jag knappast gå, benen kändes som gjorda av bly. Att stigarna var gytjiga gjorde inte saken bättre. I en annan by fick jag dansa med några äldre män till lokal musik och kunde inte tacka

Kavaceremoni

nej av samma anledning. I den byn var samlingshuset precis nybyggt, så när mörkret fallit smög byns kvinnor och barn in för att sova i det nya huset tillsammans med oss.

Vi besökte också en mindre ö vid kusten. Till en by där fick vi vandra i vattnen längs mangrovevegetation. Någon landväg saknades tydligen. Där tyckte värdarna att jag och min guide kunde sova i samma säng i deras hus, men det vägrade jag, så guiden erbjöd sig att sova på golvet. Utedasset utsmyckade de med blomsterbuketter och levande ljus. Sista anhalten för vandringen var orten Levuka. Vi stannade på ett pensionat ägt av vita kvinnor. Guiden sa till mig att middag skulle vi äta på en lokal restaurang. Utan att säga det till mig bjöd hon också flera av sina väninnor som bodde på orten. De pratade bara med varandra utan att bry sig om mig. Det visade sig sedan att hon betalade restaurangbesöket med pengarna som var avsedda för mitt uppehålle på pensionatet. På något sätt ordnade guiden det ekonomiska, men hon fick ingen dricks av mig när vi skildes åt.

Man måste noggrant hålla reda på datum när man flyger mellan dessa ögrupper som jag besökte. De ligger på

Inte alltid lätt att vandra, Fiji

varsin sida av datumlinjen, vilken jag passerade fram och tillbaka. Så när jag flög till Apia på Västra Samoa kom jag dit dagen innan jag lämnade Fiji.

De första nätterna blev övernattningsen rätt primitiv i något som liknade träboxar med en säng i. Sedan hittade jag ett bättre vandrarhem.

Husen på Samoa har inga väggar, bara golv och tak som stöds av stolpar av trä. Man ser allt i hemmen. Ön motsvarade mina tankar om tropikerna: palmer, sandstränder, exotiska frukter. På det legendariska hotellet, som etablerades redan år 1933 av Aggia Grey, en känd pionjär inom turismen och societetsdam, såg jag en föreställning med lokala artister. Den kända damens far var engelsman och modern från Samoa.

Nu återstod bara Tonga på min resa. Det var huvudön där kungen bodde, som jag besökte. Någon skymt av kungen fick jag inte. Det kungliga palatset var förhållandevis enkelt men vackert. Som vanligt stannade jag på ett vandrarhem. En kvinna som var föreståndare där föreslog att jag skulle anlita hennes manlige släkting i 20 års åldern, som hade bil, som min chaufför och guide. Det tyckte jag var ett bra sätt för att se mig om runt ön. Vi passerade bland annat en plats med hundratals flygande hundar som sov i träden. Att träffa på dem på natten när de flyger måste vara skrämmande, 30 - 40 cm

Det kungliga palatset, Tonga

långa med breda vingar. På ena sidan av ön kunde man uppleva "blow holes". Havsvågor där slog mot kalkstenarna och vatten sprutade, liknande gejsrar, upp genom hålen. På den platsen ville jag stanna lite längre och promenera. Den unge föraren undrade om jag ville att han skulle följa med. Han kunde också erbjuda "andra tjänster", sa han, "for few more dollars". Jag svarade att jag ville gå ensam. Stranden var helt öde och jag tyckte att situationen var obekvä, men han gick till bilen och lade sig att sova.

När jag skulle flyga från ön blev jag delvis kompenserad för att jag inte fick se kungen. Någon officiell delegation lämnade Tonga samtidigt med mig och avtackades på flygplatsen. Polisorkestern spelade. Det var långa tal av representanter från båda sidor, troligen några medlemmar ur kungafamiljen var med. Inga avspärningar mellan dem och oss, övriga passagerare, och inte heller några hinder att fotografera utöver den egna känslan för vad som var passande. Återigen flygning över datumlinjen mot öst, denna gång hem. En dag av min resa blev alltså sparad på samma sätt som i Vernes bok.

Nu kan man inte skryta med att man gjorde en a: the d'blju: resa. Det var knappast möjligt på 90 - talet när jag åkte på den.

Resa mellan sevärdheter

Text och bild: Elly Mattsson

Det händer att man vill göra flera stopp på en resa, ibland med stora avstånd. Det hände mig 1999. Efter ett fantastiskt besök på Antarktis hade jag bestämt mig för att fortsätta till Påskön. När man ändå är på andra sidan jorden tror man lätt att allt är närmare än det är. Så är det inte riktigt.

Vi reste med flyg från Antarktis till Buenos Aires och fortsatte till Mendoza. Där övernattade vi på hotell för att fortsätta med buss dagen efter.

Bussresan gick över den Andinska bergskedjan med vacker utsikt och blommande kaktusar. Vi kom fram till Punta del Incas lagom till lunch.

Punta del Incas är en gränsby med en naturlig stenbro som har bildats av lavi-

ner av is, snö, sand och sten. När snön smälte blev en båge hängandes som en bro över Vacasfloden. I närheten finns svavelhaltiga varma källor som också bidragit till utformningen av bron. Bron förklarades 7 december 2005 för naturmonument i provinsen Mendoza.

Geologer har bedömt att stenmaterialet i bron kan vara mellan 23,5 till 5,3 miljoner år gammalt.

I början av 1900-talet fanns i områ-

Ruinerna av kurorten vid Vacasfloden samt den naturliga stenbron i bakgrunden.

Vandring upp mot Aconcagua

det en kurort som utnyttjade de varma källorna för att kurera olika sjukdomar. Den är nu en ruin som täcks av avlagringar från det svavelhaltiga vattnet.

Efter lunch gjorde vi en vandring upp mot Aconcagua, Sydamerikas högsta berg. Molnen täckte toppen men vi kunde se kondorerna cirkla runt högt upp. En skön vandring i solsken.

Bussresan fortsatte därefter mot gränsen till Chile och Santiago de Chile där vi övernattade.

Dagen efter var det dags att flyga över till Påskön, en flygresan på ca 5 timmar och 300 mil rakt ut från kusten.

När vi landade på Påskön välkomnades vi av en söderhavsorkester och fick blomsterkransar runt halsen.

Efter en innehållsrik och mycket intressant vecka på Påskön kom vi så småningom hem med oförglömliga minnen från vår hela resa.

Ankomst till Påskön

Victoria Falls Hotel

text och bild: Margareta Jonsson Zelleröth

Victoria Falls Hotel

Victoria Falls Hotel, som ligger i Zimbabwe, är ett legendariskt femstjärnigt lyxigt hotell i engelsk kolonialstil och ett av Afrikas mest berömda hotell, inte minst på grund av sitt vackra läge och sin karaktäristiska atmosfär. De gemensamma utrymmena såsom matsalar, barer, salonger och vestibuler är smakfulla och stilenliga med eleganta möbler, förnämliga konstverk, vackra mattor och behaglig belysning.

Hotellet började byggas 1904 som övernattningsplats för rallarna, som byggde järnvägen mellan Kairo och Kapstaden. Nu finns 161 rum och alla har luftkonditionering, centralvärme, badrum, dubbel- eller kingsize-säng, minikylskåp, te-/kaffemaskin, internet-tillgång, telefon, TV, radio och Wifi.

Badrummen är utrustade med dusch, badkar, hårtork och badrockar. Hotellet har pool, tennisbanor, bibliotek och ett litet kapell. Om man väljer att äta middag i The Livingstone Room klär man om till finare kläder. För herrarnas del innebär detta finbyxor, långärmad skjorta och hela finskor (inga jeans, safarikläder, shorts, sandaler eller gymnastikskor). För damerna gäller att låta den egna goda smaken råda!

Alla som arbetar där bär naturligtvis någon typ av uniform, oavsett om hen serverar i baren, klipper gräsmattan, expedierar i souvenirshopen eller är hovmästare. Trädgården runt hotellet är enorm. Där finns många vackra blommor och olika vilda djur, bl.a. apor, mungos och vårtsvin. Det gäller

En av hotellets salonger

bara att komma ihåg att stänga fönstret när man lämnar rummet, om än bara för en kort stund. Aporna tar sig gärna in, plockar omsorgsfullt igenom turisternas packning, stjälar det de gillar och förorenar rejält på rummen. Det har en hel del gäster fått erfara.

I frukosten ingår ett glas champagne för den som så önskar, inte sydafrikanskt mousserande vin utan äkta fransk champagne. Ska det vara, så ska det vara ordentligt-inga halvmesyrrer. Det finns möjlighet att på terrassen inta Afternoon Tea med ett brett utbud av teer, scones, smörgåsar, kakor och andra delikata läckerheter. Buffélunch kunde ätas utomhus. Där prövade vi krokodil och eland (antilop). Lokalproducerat.

En av de fräcka aporna

Från hotellet ser man på håll de UNESCO-skyddade vattenfallen och fukten över fallen. På lokalspråket lozi heter de Mosi oa-Tunya, vilket betyder Den dundrande röken. En perfekt beskrivning. Den stora och imponerande bron med både järnväg och bilväg syns också. Det finns möjligheter till olika aktiviteter i omgivningen för den som så önskar, allt från att gå en guidad promenad iförd regnponcho nära vattenfallen eller göra en båttur på Zambesifloden med sundowner och solnedgång.

Victoria Falls Hotel är ett smultronställe om man vill ha lite lyxig avkoppling i en mytisk miljö!

Utsikten från hotellet mot vattenfallen och bron

Victoriafallen

SGS - profilerna

Lars och Marianne Egnell, Nacka

Jag (Lars) är uppväxt och utbildad i Stockholm. Större delen av mitt yrkesliv har jag arbetat som laboratorieingenjör i kemi inom livsmedelsindustrin.

Långresor började jag med 1965 som ensamresenär och när jag träffade Marianne 1970 reste vi tillsammans på många spännande resmål – så många som möjligt varje gång.

Marianne är uppväxt i Stockholm och utbildad i Kalmar. Hon har arbetat hela tiden som lärare i Gustavsberg. Våra pojkar var alltid med på våra resor tills de blev vuxna.

Vi har bott i radhus i Nacka sedan 1978. Vi har också tyckt om camping, i Sverige i skogen, i Europa på campingplatser. Med våra kanoter har vi utforskat nya vatten. På vintern har jag varit en hängiven långfärdsskridskoåkare i världens bästa område Östra Svealand. Vid andra tider av året har vi vandrat i samma område. Jag har i många år varit scoutledare och använt mig av resorna för att skapa unika äventyrsaktiviteter med geografiskt – historiska teman.

1. När och hur blev du medlem i SGS?

– Jag såg en annons på nätet om SGS 2007 - då gick vi med.

2. Har du deltagit i något av föreningsens vår- och höstmöten?

– Fr.o.m. Rättvik 2007 har vi varit med på de flesta mötena.

3. Din bästa resa hittills? (Behöver inte vara en SGS-resa)

– Bland många mycket givande resor nämner jag en av mina första långa resor 1967 genom Asien under 13 veckor till ett 10-tal länder. Jag nämner ett par episoder från 1967: Efter att från Indien ha åkt buss på slingriga vägar upp till Kathmandu hamnade jag i en helt medeltida stad upplyst enbart av fotogenlampor - nästan utan turister. Även på Bali var det väldigt få turister. Där bodde jag i en enkel hydda utan annan bebyggelse vid Sanurstranden och hamnade på inofficiellt statsbesök hos prinsen av Ubud med några representanter från Svenska ambassaden.

En resa vi gjorde tillsammans med våra pojkar år 2000 är värd att nämna bland de främsta. Under en månad åkte vi runt i Kina i egen regi. Vi hittade en liten resebyrå i Chengdu, som ordnade turistresor för innevånare i staden. Med dem åkte vi en 3-dygns-kryssning på Yangtze-floden från Chongqing till Wuhan, 100 mil, i en traditionell 3-vånings passagerarbåt full av kineser. Det blev försränning i "Three Gorges" innan dammen var färdig. När dammen sedan fylldes försvann historisk bebyggelse och forsarna. Därefter blev det "Stilla flyter Yangtze".

Efterhand fann vi att UNESCOs världsarv var fina att besöka. Vi började "samla" på dem och är nu uppe i nästan 300 st. Vid reseplaneringar kommer världsarven med.

4. Din drömresa om du varken behöver ta hänsyn till tid, pengar, hälsa eller tillståndet i världen?

– Drömresan går till Mecka och den Stora moskén. Det är en drömresa därför att vi inte kan få tillstånd att besöka platsen utan att konvertera till muslimer, vilket vi inte kan drömma om att bli.

Vi drömmer om att säkerhetssituationen i Irak blir sådan att vi kan besöka Najaf och Karbala vilka är de heligaste platserna för Shia tillsammans med Mecka och Medina.

5. Vad har du alltid med dig när du reser?

– Papperskopior på biljetter, övriga handlingar och kartor. Mappar med info att ta fram för varje ny ort vi kommer till. Regnponcho, liten turruggsäck. Säkerhetsbälte att använda i fordon som saknar sådana. Kartfodral, kompass, pannlampa. Kamera, iPad, mobil, skarvsladd. Termos, vattenflaskor, nuddlar, potatismospulver, tallrik, bestick, mugg, diskborste. Liggdyna, sittdynor, fleecefilt, reselakan. Reparationspåse, sjukvårdspåse, tvättmedel Myggnät Stora bilder som visar vårt liv under olika årstider.

6. Vad vill du helst läsa i Briefing?

Vi är intresserade av det mesta våra resenärer skriver om. Vi har sparat alla Briefing för att använda när vi planerar nya resor.

Några profil-tankar efter 55 års långresande

När jag började med långresor 1965 fanns det 3,5 miljarder människor på jorden och nu finns det 7,5 miljarder med en kraftig ökning. Då bodde de flesta på landsbygden, men nu bor en majoritet i städer. 1965 fanns det få bilar i världen förutom i USA och Väst-

europa, men nu finns det 1 miljard. Städer i u-länder med cykeltrafik, som då var mindre än Stockholm, är nu megastäder med massor av bilköer. Vi har besökt de flesta av dessa städer under åren och sett en utveckling som går åt fel håll, men hoppas att de kan åtgärda problemen.

1965 visste man inte mycket om klimatförändringar och det var heller inte någon risk med de begränsade utsläpp som fanns. Då var antalet flygresor mycket få och utgjorde därför ringa påverkan på klimatet.

Vi hoppas att politiker och folk i världen tar sitt ansvar och gör sitt bästa att snarast vidta åtgärder för kraftig minskning av CO2-utsläppen. Att världens folk styr över sitt dagliga resande till kollektiva transportmedel (när Coronan är över), att el produceras på ett fossiloberoende sätt, att animaliekonsumtionen minimeras förutom många andra åtgärder.

Dessa åtgärder kan ge utrymme för att ibland ge möjlighet för längre givande resor för oss alla nyfikna.

En vädjan

Bästa SGS-medlem! Leta reda på noteringar och bilder från gamla resor, så vi kan fylla nästa nummer av Briefing. Kanske har du ett boktips att delge oss eller kan tipsa om ett smultronställe. Har du åkt till någon plats inom Sverige i coronatider och har ett vykort därifrån eller ruvar du på ett speciellt reseminne? Alla bidrag mottages tacksamt!

Redaktionen

Hemester i brist på andra alternativ sommaren 2020, del II

Försättning från Briefing nr 117 • text och bild: Stefan Karlsson

Torsdag 25/6

Upp 05:00, vaknar sedan 06:30. Går upp, lugnt och stilla ute. Gör en kopp te innan Peter vaknar. Kokar gröt, 1.5 portioner per person. 3dl havregryn, knappt 7 dl vatten och salt. Läger i några russin när det kokar. Äter med socker, blir sedan kaffe och hårt bröd med räkost. Går till källan och fyller vattenflaskorna. Packar ihop tältet. 09:05 är vi klara och går. Lite kringelkrokas innan vi närmar oss Järna, dricker vatten efter 20 minuter. Kommer ut och går på asfalt. Lämna soporna vi samlat på oss vid en sopstation. Vandrar vidare och strax senare lämnar vi asfalten. Kommer in i skogen, stopp efter en brant backe där det finns ett par bänkar, som vi tar rast vid, ryggsäckarna av. Äter lite nötter och dricker vatten. Försätter efter 20 minuter. En cyklist (mountainbike) kommer i kapp oss, ramlar strax efter att han passerat oss. Sörmlandsleden är helt klart olämplig att cykla på, om man inte är en riktig mountainbikefantast. Stannar vid en källa som ligger en bit från leden men bra utmärkt med blåa pilar. Friskt

och svalt vatten som smakar mycket bra. Passar på att ta lunch. Peter tar fram solcellerna och laddar telefonen. Varma koppen, ost och broccoli med grönsaksnudlar som tillägg. Avslutar med kaffe och kakor. Passerar flera gamla gruvor när vi fortsätter, aktiva på 1600–1700 talet. Tunnelgruvan, Mossgruvan, Storgruvan, Stavbergsgruvan och Vindgruvan. Vissa av gruvhålen är omgärdade av staket. Passerar gränsen för ett naturreservat, Vattgruvsmossen. Kommer till slut/start av etapp 11/12 på Sörmlandsleden 15:15. Går att komma hit med bil, ett par bilar står här. Finns en bänk som vi utnyttjar, av med ryggsäckarna. Tar en powerbar, russin och jordnötter och dricker vatten. Börjar bli jobbigt. Får hjälpa en far med två döttrar som kommit hit med bil och ska bada vid en sjö som heter Akaren. Är en bit dit, måste gå leden och sedan vika ner mot Mölnbo. Ser flera gruvor, Vattengruvan och Kristinagruvan. Passerar anslutningen till/från Mölnbo, etapp 12:1. Vi fortsätter på huvudleden. Kommer in i nästa naturreservat, Stora Alsjön. Blir stopp för bad i Trönsjön. Underbart skönt att få svalka sig. Efter att vi soltorkat fortsätter vi sista biten. 18:00 framme vid vindskyddet vid Lilla Horssjön där vi ska övernatta. En mycket vacker plats, liten sjö med branta klippor på andra sidan sjön. Tre tonårstjejer badar här, har cyklat lång väg och besvärlig sista bit hit. De ger sig av ganska strax efter att vi kommit. Enligt telefonen har vi gått

19.27km och gått 16829 steg men enligt kartan 15km. Är nog så att steglängden med tung ryggsväsk inte stämmer. Att det stämde så bra igår berodde nog på att det då var ganska många lättgångna kilometrar. Tar sjövattnet och filtrerar. Sätter upp tältet. 19:50 middag. Blir viltgryta idag, inte så kryddstarkt. Till efterrätt blir det varma koppen med blåbär/hallon smak. Renar vatten igen. Kvällsbad, sjön ligger nu spegelblank. Har fått skavsår i ljumskarna, tur att det är dags för rena kläder (utom byxor) i morgon. Två dagar, sedan är det klädbyte. Känner att planerna som jag hade att komma till Katrineholm på sex dagar inte kommer att hålla. Behöver dessutom ta en vilodag i morgon. Inga myggor vid lägerplatsen gör kvällen extra njutbar. Borstar tändarna och tar min whiskey, missade i morse. Läger mig 21:50.

Fredag 26/6

Vaknar 06:15 och som vanligt en lugn och fin morgon. Börjar med en kopp te innan Peter vaknar. Det blir gröt, kaffe, bröd och räkost. Peter laddar telefonen med hjälp av sina solceller. Ser ett par snokar som simmar över sjön. Fixar till så att vattenreningen blir lite automatiserad. Fäster lite silvertejp i ena hörnet på "påsen" och kan hänga upp den på en krok som finns vid grillplatsen. Kan sedan hänga där och droppa så att man inte behöver hålla den. Tar en promenad 09:30, bara utrustad med vattenflaska. Ska gå runt sjön. Vi har sett på kartan över Stora Alsjöns naturreservat att det finns en stig runt sjön. Ska gå den riktiga leden ut till en väg först. Går fel när vi dras mot Stora Horssjön och missar en 90 graders sväng på leden. Får gå tillbaka samma väg vi kom, tills

vi ser var vi skulle svängt. Följer Lilla Horssjön runt till mitt emot vår lägerplats. Men inte lättgången för extremt brant upp på kalberget så att man får en bra utsikt. Kommer sedan ut på grusvägen och viker då av och följer blå markering. Nu blir det lättgången, ganska slätt på en skogsstig och ingen ryggsväsk. Det är väldigt tyst i skogen. Passerar några orkidéer, fläcknycklar. 10:27 är vi framme på Sörmlandsleden där vi gick igår. Går svagt nerför och kommer till Trönsjön. Några campar på en udde. Vi stannar och badar en bit längre fram. Ser två storlommor men fattar inte vart de tar vägen. Dyker och kommer sedan inte upp på 20–30 minuter vad vi ser. Äter en powerbar medan vi soltorkar innan vi går sista biten. Ser flera som campar vid Stora Horssjön. 11:55 är vi hemma vid vårt läger. Renar mera vatten, upphängningsanordningen förbättras, Peter har en karbinhake. Peter tvättar kläder. Lunch 13:30. Kantarellsoppa, inga nudlar idag eftersom vi bara "slögår". Kryddar istället med lite jordnötter. Mjukt bröd med räkost och te. Känner mig trött. Försöker göra om programmet, gå till Läggesta och försöka få till ca 11km som längsta dagsetapp. Orken/maten räcker inte till Malmköping. Läger mig ute på liggunderlaget i lite skugga. Varken sudoku eller korsord fungerar. 16:30 kaffe och kakor. Inser att jag varit för generös med kaffet, blir bara tre koppar nu. Renar ånyo 1.5 liter vatten. Hjärnan kanske vaknar till efter tre misslyckade försök med sudoku. Det kommer fyra yngre män, som gått från Järna idag. De orkar inte gå längre, men de har gått ca 2h fortare än vi. Ska vara ute två nätter och har parkerat en bil i Järna och en uppåt Klämningen.

Vill elda så vi kanske måsta flytta vårt tält som står lite nära eldstaden. Kanske har de lite "onödig" packning, öl. Men kanske bara avundsjuka från vår sida? 17:30 går vi mot Stora Horssjön för ett kvälldopp. Folk på många ställen, kanske helgvandrare? Tar ett tag innan vi hittar en egen badstrand, klippa att gå i från. Får gå i obanad skog ett stycke men till slut kan vi slänga av oss kläderna och hoppa i sjön. Simmar bland näckrosor. Är någon utfällning i vattnet, känns som någon sorts slem men kliar eller luktar inget. Går ganska fort att soltorka. 18:10 går vi hemåt. Vi behöver inte flytta tältet. De har hittat ett annat ställe som de kan grilla på. Dags för middag, lax med pasta blir det idag. Kokar upp knappt 4dl per person och håller i påsen med det frystorkade. Rör om och stänger och väntar sedan åtta minuter. Smakar mycket bra, knäckebröds smacka till. Blir blåbärsoppa till efterrätt. Efter maten går det bättre med korsordet. Kvällste eftersom Peter inte vill ha kaffe sent på kvällen. Borstar tänderna, whiskey och sudoku i tältet. Behöver ladda min telefon, med hjälp av en powerbank. Sudokun går inte bra, släcker 22:10.

Lördag 27/6

Sover bra fram till 05:00 då det börjar kännas hårt. Tar min whiskey och går upp 06:00. Stilla ute, sjön ligger spegelblank med lätta dimmoln på ett par ställen och det andra gänget sover fortfarande. En av dem sover i en hängmatta med kompletterande myggnät och regnskydd. Verkar bekvämt ur packningssynpunkt men skulle inte fungera för mig som måste sova på sidan. Tar en kopp te och en mjuk smör-

gås med räkost. Peter vaknar ganska tidigt idag, gör en kopp te till honom också. Renar en omgång vatten till, går trögt idag, droppar bara, men den hänger där den hänger, så ingen fara. Kokar havregrynsgröt, som vanligt 3dl havregryn. Kryddar med salt och russin till en början och socker när en full kåsa är serverad. Gör bara fyra koppar kaffe, snålar lite. Borstar tänderna innan packningen börjar. Liggunderlag, sovsäck, tält och sedan ryggsäcken. Kanske lite bättre plats nu när tre dagars mat gått åt. 09:10 är vi klara att gå. Får en av de andra killarna att ta kort på oss när vi är vandringsklara. De är inte klara ännu men går fortare än vi, så ingen panik för dem. Inga problem att komma ut till grusvägen efter att vi rekat igår. Lite uppför innan vi kommer in i en sagoskog med stora mossbeklädda berg, blåbärsris och orörd skog. En del granar är döda och antagligen angripna av granbarkborre. Är fortfarande inne i Stora Alsjöns naturreservat. Kueringen är extrem även om vi går i en dal. Kommer till en toppled 09:55, som leder upp till berget Alsjöklint. Av med ryggsäckarna för att titta på utsikten. De har satt upp en kedja att hålla sig i på ett besvärligt ställe. Kommer upp och blir lite förvånade, ligger ett par omslingrande och sover i ett tält men bara innetältet är uppsatt, så fri insyn. De har underbyxor på sig i alla fall. Vi tittar (även) på utsikten, gran- och talltoppar så långt ögat når. Vi vänder tillbaka och går ner igen. På med ryggsäckarna och fortsätter. 10:25 kommer vi fram till Stora Alsjön. Badar så fort vi hittar en bra plats att bada på. Finns folk på många ställen längre fram ser vi. Flera vandrare passerar oss när vi badar. Jag hjäl-

per till och fotar sex tjejer och en hund som är ute på dagsvandring. De vill ha ett kort på sig själva, försöker först på egen hand, men armarna räcker inte till. Känner igen mig på flera ställen, har orienterat här många gånger. Grusväg ut till en större grusväg där det finns parkering och fullt med bilar på parkeringen. Fortsätter i skogen på andra sidan vägen och så småningom går det nerför. Kommer till Yngsviken 11:40, där slutar/startar etapperna 12 och 13. Fullt med bilar även här, fyra med båtkärror (tomma). Vi delar på en powerbar. De fyra killarna som tältade där vi tältade passerar oss. Blir brant uppför en bit innan det planar ut och fin blåbärsskog, dock inte så mycket blåbär. 12:50 är vi framme vid Stora Envättern. Första badstället är upptaget av de fyra killarna och en annan man. Vi fortsätter, går en bit och på en udde finns det badmöjligheter. Av med kläderna och hoppar i, genomsvettiga. Lunch, varma koppen med Minestrone-smak, nudlar med kycklingsmak, hårt och mjukt bröd med räkost. Blir en kopp te senare. 14:45 fortsätter vi. Möter en cyklist som startade i Gnesta och har lång och lite besvärlig stig framför sig. Peter är trött och tar Resorb. Fortsätter efter 15 minuter rast. Mycket upp och ner ett tag. 16:30 kommer vi till ett vindskydd, där vi ska sova i natt. Har gått 11 km idag och det är maximalt som vi orkar med tunga ryggsäckar. Vindskyddet är upptaget men vi hittar en tältplats en bit bort. Egentligen är vindskyddet inte upptaget, för ett par har bara matpaus där, visade det sig. Tar en kopp kaffe och en powerbar. Badar framför vindskyddet där det går bra att bada från en klippa. Ska finnas en källa 800 m framåt

längs leden. Peter och jag går iväg med tomma flaskor. Vi går och går, kommer ut på ett gammalt hygge men kommer inte till någon källa. Vänder tillbaka och tar en riktig titt på kartan och inser att vi måste gå längre. Källan ligger utmed etapp 13.2 som går till Nykvarn. När vi kommer ut på hygget genar vi ut mot en grusväg. Lite knöligt på ett par ställen men vi kommer ut på grusvägen och följer den ett par hundra meter till källan. Vattnet är svalt och gott. Finns en tratt och ett öskar som underlättar ifyllandet. När vi druckit oss otörstiga och fyllt flaskorna vänder vi hemåt. Går rätt väg nu, via huvudleden där det finns två anslutningar till Sörmlandsleden, 13.1 till Gnesta och 13.2 till Nykvarn. Finns en toalett här och till vår stora överraskning och tacksamhet en sopstuga. Går till lägret. Sätter först nu upp tältet. Slappar lite innan det blir middag 19:45. Kyckling Tikka Masala för min del, kryddade med jordnötter. Riktigt smakrik mat idag. Gasen tar slut och vi får börja på nästa tub. Både mjukt och hårt bröd med det sista av räkosten. Blir varma koppen till efterrätt med blåbär/hallon smak. Går bort till vindskyddet för att få det lite bekvämare att skriva dagbok. En svensk tjej och en kille från Chile tältar bredvid vindskyddet. Han har fastnat i Sverige p.g.a. covid-19 men tycker att det är sagolikt vackert. 21:30 disk av kaffekanna, filterhållare, sked, visp och kåsa. Det använda kaffefiltret gräver vi ner. Där, 20 m ifrån tältet, finns det myggor men inte vid tältet. Känns magiskt att de inte vågar sig fram till oss. Jag borstar tänderna och sedan in i tältet, whiskey och lite mera dagbok, släcker 22:05.

Fortsättning i nästa nummer

Resemästarens sidor

Låt oss hoppas att vi allihop är vaccinerade till sommaren och kan ge oss ut och resa igen! Kanske med goda vänner på en SGS-resa med Inlandsbanan? I det här numret presenterar vi en ny resa med tåg i norra Sverige. Du kan läsa hela resebeskrivningen på SGS egen hemsida och hos Världens Resor.

Så länge vi inte har fysiska träffar kommer nya resor bara att presenteras här i Briefing och på föreningens hemsida, så håll ögonen öppna!

Har du frågor om någon SGS-resa eller vill boka dig, kontaktar du researrangören direkt.

Kalendarium

Höga kusten till Inlandsbanan med Jörgen Fredriksson och Lars Arvidsson

29 augusti–5 september 2021
Intresseanmälan senast den 11 april 2021

Andalusien med Thomas Gustafsson

Preliminärt 5–12 oktober 2021
Boka!

Öster om Wallacelinjen– Indonesiens natur med Anders Haglund

17 dagar i början av november 2021 **Intresselista!**

Det okända Egypten med Nils Billing

18–28 februari och 11–21 mars 2022. **Boka!**

Expedition Sydatlantens öar Ushuaia–Sydgeorgien– Tristan da Cunha–St Helena–Johannesburg

Endast kryssning: 24 mars–20 april 2022. **Boka!**

Höga kusten till Inlandsbanan med Jörgen Fredriksson och Lars Arvidsson

Under en dryg vecka upplever vi det vackra Norrland på resa genom Ångermanland, Västerbotten och Lappland. Vi njuter av fina skärgårdsmiljöer vid Höga kusten och häftiga vattenfall vid Storforsen. I tre dagar åker vi egen chartrad rälsbuss längs Inlandsbanan och på en sidlinje som förbinder den med stambanan. Vi har gott om utrymme ombord då den nya rälsbussen har plats för drygt åttio personer. Vi reser från Umeå till Kiruna och längs vägen stannar vi till vid mindre orter, museer, broar och andra viktiga platser som berättar den norrländska järnvägens historia.

Sara Lidman beskriver den norrländska järnvägens tillkomst i hen-

nes stora epos som går under namnet Jernbanan. Vi besöker hennes gård i Missenträsk och i Torgny Lindgrens Raggsjöliden ser vi författarhemmet, platser från böckerna och får smaka på lite raggsjöpölsa enligt recept från hans bok Pölsa. I Umeå ska vi ta del av det nya Umeå som växte fram när staden var Europas kulturhuvudstad 2014 med bland annat det prisade Bildmuseet och den fina skulpturparken i Umedalen. På det trevliga bokcaféet på Pilgatan äter vi sopplunch och får ett föredrag av Umeås kulturchef Fredrik Lindegren som berättar om vad det innebär för Umeå att bli kulturhuvudstad.

Vi möter den samiska kulturen i det fina museet Åjtte i Jokkmokk och i

kyrkbyn i Arvidsjaur. Vi får spännande historier från Ångermanland när Håkan Sjögren, fackordförande och bördig från trakten, berättar om Ådalens dramatiska historia och händelserna kring 1931. En trevlig båtresa tar oss från Skuleskogens nationalpark till Ulvön där vi får tid att ströva samt lära oss mer om surströmmingens historia på det lokala museet. Resan avslutas i Kiruna där vi får lära oss om stads-

flytten, göra ett guidad besök i LKAB:s gruva samt bo en natt på Ishotellet. Vi bor på trevliga hotell och halvpension ingår.

Resan leds av Jörgen Fredriksson, grundare av Världens Resor och litteraturvetare, samt Lars Arvidsson, Världens Resors meste färdledare och lokförare. Lars har både lett resor längs Inlandsbanan och emellanåt ryckt in som lokförare på banan.

Pris: 21 900 kr

Datum: 29 augusti – 5 september 2021

Antal deltagare: 30 – 50 personer

Intresseanmälan senast den 11 april 2021:

Världens Resor, tel 08-669 55 25 eller mejl info@varldensresor.se.

Blir det fler som vill åka än det finns platser blir det lottdragning.

Se resplanen: www.varldensresor.se/sgs

Fri avbokning fram till 90 dagar före avresa.

Andalusien och Gibraltarsund

med Thomas Gustafsson

Cadiz, västlandets äldsta stad.

Spanienkännaren och författaren Thomas Gustafsson tar oss med på en upplevelserik resa genom Andalusien och till de två spännande exklaverna, Gibraltar och Ceuta. Andalusien som är Spaniens sydligaste och folkrikaste region bjuder sina besökare på en fascinerande historia med hisnande konstskatter, arkitektur och sevärdheter. Dessutom får vi uppleva den färgstarka

andalusiska kulturen med sin flamenco, sherry, tjuvar och hästar. Det blir inte bara en resa i historien, vår ciceron följer noggrant de aktuella händelserna i landet och vi kommer att få en god inblick i vad som händer i Spanien idag.

Några av resans höjdpunkter är Sevilla, Córdoba, Cádiz Jerez de la Frontera, Cádiz, Gibraltar och Ceuta.

Pris: 26 900 kr

Preliminära datum: 5–12 oktober 2021

Antal deltagare: 20–25 SGS-are

Information och intresseanmälan: Lotta och Anna-Karin på Gränslösa Resor, e-post info@gransloaresor.se eller telefon 0151-209 00

Öster om Wallacelinjen

Indonesiens natur med Anders Haglund

Tangkoko, här lever åtminstone 127 arter av däggdjur, 233 fågelarter samt 104 reptiler och amfibier. Av dessa är 79 däggdjur, 103 fåglar samt 29 reptiler och amfibier endemiska för ön. Fotograf: Anders Haglund.

Sulawesi är den största ön inom området som kallas Wallacea och här hittar vi en av världens artrikaste och äldsta regnskogar med flera endemiska arter, bland annat inte mindre än 90 fågelarter som bara finns här. Moluckerna

och Timor är Wallaceas östligaste utposter och utanför öarna går en djuphavsgrav som hindrat arter från att sprida sig till Nya Guinea och Söderhavet. Vår resa går till Sulawesi och Moluckerna, så vi kommer att besöka både den västra och östra delen av Wallacea.

Ön Halmahera ligger i ögruppen Moluckerna, vilken kanske är mer känd under sitt tidigare namn Kryddöarna. På ön Halmahera hittar vi nya arter som inte återfinns på Sulawesi. Faunan här har allt större inslag av australisk fauna med bland annat klätterpungdjuret moluckkuskus, vittofskakadua, 15 arter kungsfiskare, samt den spektakulära vimpelvingade paradisfågeln (Standard-wing), vars spelplats vi besöker. Det var floran och faunan på Halmahera som var Sir Alfred Russel Wallace huvudsakliga inspirationskälla när han utvecklade sin teori om arternas ursprung. Följ med!

Filmtips

SVT Play visar en serie Världens natur: Vår gåtfulla planet. Första avsnittet Bland drakar och makaker är om Sulawesi, Halmahera, Komodo och Flores. Vi får se mycket av det vi ska uppleva på resan.

Färdledare: Anders Haglund, biolog och en av SGS mest rutinerade och uppskattade färdledare.

Datum: i början av november 2021 Intresseanmälan!

Budgeterat pris: 55 000 kr

Antal deltagare: 12–15 personer

Mer information och bokning: Gränslösa Resor,
e-post info@granslosaresor.se, tel 0151–209 00. www.granslosaresor.se

Det okända Egypten

med Nils Billing

Vår resa går längs Nilen med buss och tåg och avslutas med kryssning på Nassersjön. Nya fynd görs oavbrutet i Egypten och vi kommer att få se gravar och fynd som inte tidigare visats för besökare.

Vi räknar med att de flesta SGS-are redan har besökt pyramiderna i Egypten och seglat på Nilen. Detta är en resa som börjar där den klassiska Egyptenresan slutar. Vi besöker bland annat Kairo, Luxor och kryssar på Nassersjön i Nubien på gränsen till Sudan, går in i gravar som nyligen öppnats och får genom Nils Billings guidning en levande bild av livet och historien i det gamla Egypten. Han läser hieroglyfer, tolkar och kommenterar pyramidernas och templens fördolda värld. Med oss har vi också en lokal, engelskspråkig guide som ger oss inblickar i dagens samhälle. För vår resa handlar inte bara om faraonerna, utan i högsta grad även om vanligt folk. Hur

levde man för 4 000 år sedan? Hur var det möjligt att bygga dessa eviga monument? Varför gjorde man det? Vad har de haft för roll under årtusendena och vilken roll spelar de idag? Frågorna är många. En del kommer vi få svar på, andra förblir öppna och ytterligare nya föds säkerligen under resans gång.

Färdledare Nils Billing

Nils Billing ledde SGS uppskattade resor i Sudan. Han är egyptolog, religionshistoriker och författare. Sedan flera år deltar han i arkeologiska undersökningar i Egypten.

Preliminära datum: 18–28 februari och 11–21 mars 2022 Boka!

Preliminärt pris: 32 500 kr

Antal deltagare: max 25 SGS-are

Boka: Kontakta Anna-Karin eller Lotta på Gränslösa Resor.

Mejla info@granslosaresor.se eller ring 0151-209 00

Expedition Sydatlantens öar Ushuaia–Sydgeorgien– Tristan Da Cunha– S:t Helena–Johannesburg

Det helt moderna fartyget m/v Janssonius ger oss en bekvämare överfart och vi har förhandlat fram mycket förmånliga priser.

Ett litet virus satte stopp för vår expedition och vi har fått flytta fram resan ytterligare ett år. Innehållet blir detsamma som ursprungligen planerat, men med ett nytt, modernt fartyg. Kunde du inte komma med tidigare, får du här en andra chans.

Ny båt – vi kryssar med nybyggda polarfartyget m/v Janssonius

M/v Janssonius är helt nybyggd och modern. Hon skulle gått sin första säsong nu i Antarktis, men ligger kvar i Nederländerna. Vi har tur och får göra vår kryssning 2022 med henne. Det är en rejäl uppgradering i komfort, bland annat har hon stabilisatorer vilket gör att hon rullar mindre. När hon byggdes hade de miljön i fokus och hon är nu ett av de mest miljövänliga kryssningsfartygen i polartrakterna.

Vår expedition över ett av de sju världshaven tar oss till tre av Atlantens mest otillgängliga ögrupper och öar – Sydgeorgien, Tristan da Cunha och St Helena. Tristan da Cunha är världens mest ensligt belägna samhälle. Det som gör vår SGS-resa unik och så spännande, utöver att vi besöker dessa svårtillgängliga platser, är att vi har kontakter och vänner på öarna genom vår expeditionsledare Torbjörn Svensson. Sannolikt finns det inte någon annan svensk som varit på alla dessa öar och dessutom har vänskapsband med öborna. Det öppnar dörrar som är stängda för andra. Att Torbjörn är sjökapten och erfaren färdledare är basen för en lyckad resa och han kommer att hålla många intressanta föredrag och leda utflykter på svenska. Dessutom blir det fina föredrag av båtens guider.

Preliminärt pris endast kryssningen: från 125 000 kr/person.

Nytt datum från Ushuaia–Johannesburg: 24 mars–20 april 2022 **Intresselista!**

Information och bokning: Lotta och Anna-Karin på Gränslösa Resor,
e-post info@granslosaresor.se eller telefon 0151-209 00

*Vem törs gå på denna toalett?
Utanför ligger ett lejon och mumsar på sin middag.
Bilderna är från Nakuru National Park, Kenya.*

Foto: Christina Völcker

